

Αγία Ταϊσία

Ορθόδοξο Ενημερωτικό Δελτίο Εκδόσεων «Αγία Ταϊσία»

Τεύχος Α' Λευκωσία Ιανουάριος 2015

«Ο πλάσας με, ελέησον με»

Η Αγία Ταϊσία

Η μακαρία Ταϊσία ήταν όμορφη, πρόσχαρη και πολύ ωραία, όταν δε ήταν δεκαεφτά περίπου χρόνων, η μητέρα της, η οποία από μικρή την ωθούσε στο κακό, την οδήγησε σε πορνείο.

Επειδή δε ήταν ωραία, εξαπλώθηκε παντού η φήμη της ωραιότητας του προσώπου της και σαν φλόγα κατέκαιε η μανία της αγάπης της τις καρδιές όλων όσων την έβλεπαν. Πολλοί λοιπόν πωλούσαν όλα τα υπάρχοντά τους για να μπορέσουν να απολαύσουν την ωραιότητά της· και έτσι επειδή πωλούσαν όσα είχαν, έχασαν και τα ρούχα τους, για να εκπληρώσουν την επιθυμία τους.

Όταν άκουσε ο Αββάς Σεραπίων γι' αυτήν, προσευχήθηκε, φόρεσε ρούχα κοσμικά, πήρε δε μαζί του και ένα νόμισμα και πήγε σ' αυτήν δήθεν ως στρατιώτης. Αφού την βρήκε, της έδωσε το νόμισμα και εκείνη αφού τον πήρε χαρούμενη λέγει σ' αυτόν· «Ας μπούμε στο υπνοδωμάτιό μου». Και ο Αββάς Σεραπίων της λέγει· «Ας μπούμε». Όταν μπήκε ο Όσιος βλέπει ένα ψηλό κρεβάτι στρωμένο, στο οποίο εκάθησε η κοπέλα και προσκαλούσε τον γέροντα να ανέβει σ' αυτό. Τότε ο Γέροντας της λέγει· «Δεν υπάρχει άλλο δωμάτιο πιο μέσα απ' αυτό;» Του λέγει η κοπέλα· «Υπάρχει». Τότε λέγει σ' αυτήν ο Γέροντας· «Ας πάμε να καθίσουμε λίγο εκεί». Λέγει η Ταϊσία· «Εφ' όσον δεν μας βλέπει κανένας άνθρωπος εδώ, είναι καλύτερα να μιλήσουμε και να εκπληρώσουμε εδώ την επιθυμία μας, διότι όπου και αν πάμε μας βλέπει ο Θεός».

Αφού άκουσε ο Γέροντας τα λόγια αυτά λέγει σ' αυτήν· «Γνωρίζεις ότι υπάρχει Θεός, και κρίση και ανταπόδοση και βασιλεία και κόλαση;» Λέγει εκείνη· «Ναι, το ξέρω». Ύστερα λέγει σ' αυτήν ο Γέροντας· «Εφ' όσον λοιπόν γνωρίζεις ότι υπάρχουν όλ' αυτά, γιατί καταστρέφεις τους ανθρώπους;» Κατόπιν ο Γέροντας της έδειξε το μοναδικό (μοναχικό) σχήμα, που φορούσε κάτω από τα στρατιωτικά ρούχα και της απεκάλυψε την πραγματική αιτία για την οποία ήλθε σ' αυτήν. Τότε αυτή έπεσε στα πόδια του Γέροντα και έλεγε με δάκρυα στα μάτια· «Γνωρίζεις, Άγιε Πατέρα μου, εάν υπάρχει μετάνοια για τους αμαρτωλούς; Δέχεται και εμένα ο Θεός, εάν μετανοήσω;» Λέγει ο Γέροντας· «Ο Θεός είναι εύσπλαχνος και μακρόθυμος και δέχεται όλους

όσους μετανοήσουν και γίνεται πολλή χαρά " εν ουράν ω επι ενί αμαρτωλώ μετανοούντι" (Λουκ. ιε'7). Τότε λέγει αυτή στον Άγιο· «Περίμενέ με, Πάτερ, μόνον τρεις ώρες και ύστερα κάνε με μένα ότι θέλεις για τα κακά, τα οποία έκανα· γιατί γνωρίζω ότι στάληκες από τον Θεό σ' εμένα». Ο Όσιος τότε της υπέδειξε που θα τον βρει και έφυγε. Η Αγία τότε πήρε όλα όσα και αν είχε αποκτήσει από την πορνεία και τα έκαψε στη μέση της πόλης και έλεγε· «Ελάτε όλοι όσοι επορνεύσατε μαζί μου, και δέστε πως έκαψα όλα εκείνα τα οποία απέκτησα από την πορνεία». Όσα έκαψε η Αγία κόστιζαν εξακόσιες λίτρες χρυσού, εκτός τα ρούχα και οι στολές.

Αφού έκαμε αυτά η Αγία πήγε στο Γέροντα, ο οποίος την παρέλαβε και την εισήγαγε σε γυναικείο μοναστήρι και την έκλεισε σε ένα κελί, εσφράγισε δε και την πόρτα, και άφησε μόνο μια μικρή θυρίδα, δια της οποίας θα έπαιρνε η Ταϊσία την τροφή της.

Έδωσε οδηγίες ο Γέροντας στην Ηγουμένη του Μοναστηριού να δίνει σ' αυτή κάθε δύο μέρες δύο ουγγιές ξερό ψωμί και λίγο νερό. Είπε δε στο Γέροντα η μακάρια Ταϊσία μέσα από την θυρίδα· «Προσευχήσου, τίμιε Πάτερ μου, στο Θεό να συγχωρήσει τις πολλές μου αμαρτίες, τις οποίες έπραξα η άθλια». Λέγει δε ο Γέροντας σ' αυτήν· «Δεν είσαι άξια ούτε να προσεύχεσαι εσύ στον Θεό, ούτε και να ονομάζεις το πολυύμνητο Όνομά Του με τα χείλη σου, ή να απλώνεις τα χέρια σου σ' αυτόν, γιατί τα χείλη σου είναι ακάθαρτα και τα χέρια σου μολυσμένα από τις ασωτίες, αλλά αυτό μόνο να κάνεις· έχε το μυαλό σου και την σκέψη σου στραμμένη προς την ανατολή και προς το Θεό, και να μη λέγεις τίποτε άλλο, παρά μόνο αυτά τα λόγια: «Κύριε και Θεέ μου, συ ο οποίος με έπλασες, ελέησόν με κατά το μέγα σου έλεος».

Έκαμε λοιπόν έτσι η μακαρία Ταϊσία σ' εκείνο το κελί τρία χρόνια. Βλέποντας δε ο Αββάς Σεραπίων τη μετάνοιά της, τη λυπήθηκε και πήγε στο Μέγα Αντώνιο για να μάθει απ' αυτόν εάν συγχώρησε ο Θεός τις αμαρτίες της. Αφού λοιπόν πήγε σ' αυτόν του διηγήθηκε όλα τα γεγονότα γύρω από την Ταϊσία. Αμέσως τότε ο Άγιος Αντώνιος κάλεσε τους μαθητές του και τους λέγει· «Κλειστείτε ο καθένας στο κελί του όλη τη νύκτα και προσευχηθείτε στο Θεό για να γνωρίσουμε τι θα αποκαλύψει σε μας ο Θεός για το ζήτημα αυτό, για το οποίο ήλθε σε μας ο Αββάς Σεραπίων». Έκαναν λοιπόν ο καθένας από αυτούς όπως διετάχθησαν. Αφού πέρασε πολλή ώρα, προσέχει ο Αββάς Παύλος, ο μεγαλύτερος από τους μαθητές του Αγίου Αντωνίου, και βλέπει στον ουρανό κρεβάτι στρωμένο, σε μεγάλη τιμή και δόξα, και τρεις παρθένες οι οποίες κρατούσαν λαμπάδες μπροστά από το κρεβάτι και οι οποίες το εφύλασσαν και ήταν τοποθετημένο ένα στεφάνι αμάραντο πάνω στο κρεβάτι. Είπε τότε ο Αββάς Παύλος από μέσα του· «Δεν θα είναι κανενός

άλλου η δόξα αυτή και το στεφάνι, παρά μόνο του Πατέρα μου Αντώνιου». Τότε ακούστηκε φωνή η οποία έλεγε σ' αυτόν· «Δεν είναι, Παύλε, του πατέρα σου Αντώνιου, αλλά της Ταϊσίας, η οποία ήταν κάποτε πόρνη». Αφού έγινε πρωί, διηγήθηκε την οπτασία στους Πατέρες και πληροφορήθηκαν όλοι, ότι δέχθηκε ο Θεός την μετάνοια της μακαρίας Ταϊσίας.

Τότε ο Αββάς Σεραπίων επέστρεψε από τον Αββά Αντώνιο και με χαρά μπήκε στο γυναικείο μοναστήρι, και άνοιξαν την πόρτα του κελιού, και ήθελε να την βγάλει έξω από το κελί. Αλλά η Αγία Ταϊσία αφού έμαθε αυτό, τον παρακαλούσε λέγοντας· «Επίτρεψε μου, τίμιε Πάτερ, να μείνω μέχρι τον θάνατό μου στο κελί αυτό· γιατί είναι πολλές οι αμαρτίες μου και θέλω να μου τις συγχωρήσει ο Θεός».

Λέγει δε σ' αυτήν ο Γέροντας· «Ήδη ο Θεός σε ευσπλαγχνίσθηκε για την ταπείνωσή σου, και ελέησε και δέχθηκε τη μετάνοιά σου». Είπε πάλι σ' αυτόν η μακαρία· «Πίστεψέ με, τίμιε Πάτερ, από την ώρα κατά την οποία μπήκα στο κελί αυτό έκανα τις αμαρτίες μου μεγάλο φορτίο και τις έστησα μπροστά μου. Και όπως δεν σταμάτησα να αναπνέω, έτσι καθόλου δεν ξέχασα τις αμαρτίες μου, ούτε για μια ώρα, μέχρι αυτή τη στιγμή». Και λέγει σ' αυτήν ο Γέροντας· «Όχι για τη μετάνοιά σου, αλλά για το λογισμικό σου αυτό, το οποίο έχεις, γιατί έδωσες όλο σου τον εαυτό στο Χριστό, σε συγχώρησε».

Και έτσι την έβγαλε έξω από το κελί και μετά τη μεγάλη της αυτή μετάνοια ήταν με τις μοναχές μόνο δεκαπέντε μέρες. Αφού δε συμπληρώθηκαν οι δεκαπέντε μέρες, κοιμήθη η μακαρία Ταϊσία και έλαβε με δόξα και τιμή πολλή την επουράνιο Βασιλεία. Η μνήμη της εορτάζεται στις 8 Οκτωβρίου.